

Schermen

Cholerisch sonnet

Bezwijkend onder digitaal gepiel...
Stel arme stakkers, weinig te benijden,
je buigt het hoofd en tuurt op je mobiel
De uren laat je vingervlug verglijden
Verdwaasd, verdoofd, stand-by te allen tijde

Van jong tot oud massaal verstrikt geraakt
De vrije geest verstikt, de rust geschaakt
Dit is normaal (heeft men ons wijsgemaakt)

Kom laten wij die slavendrijver mijden
Al vergt het moed, je kunt je toch bevrijden?
In plaats van nep, neurotisch en serviel
het leven in het hier en nu weer leiden...
Word wakker en berg op dat projectiel.

En garde, red de ongedwongen ziel!